
Wierzchuca Nagórna, st. 3, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81/4

Informator Archeologiczny : badania 34, 174-175

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wieliczka-Rożnowa , st. 13, gm. <i>loco</i> , woj. małopolskie, AZP 104-57/13	patrz neolit
Wilkowice , st. 8, gm Żórawina, woj. dolnośląskie	patrz: neolit
Wierzchuca Nadbużna , st. 6, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81/2	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
WIERZCHUCA NAGÓRNA , st. 3, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81/4	<ul style="list-style-type: none"> osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich <p>Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 7 do 31 sierpnia przez mgr Urszulę Terlikowską-Puszkarską (autorka sprawozdania, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez WKZ. Piąty sezon badań.</p> <p>Badania przeprowadzono w centralnej części stanowiska nr 3. Wytyczono 10 wykopów badawczych na największej kulminacji stanowiska, wzdłuż osi północ-południe, o wymiarach 5 x 5 m. Eksplorowano 8 wykopów (nr 34-38 i 41-43) o łącznej powierzchni 200 m². Zadokumentowano i wyeksplorowano 46 obiektów (7 palenisk, jamę zasobową, 38 śladów po słupach). Największą koncentrację palenisk zadokumentowano w wykopie nr 38: paleniska nr 154-156.</p> <p>Palenisko nr 154. Częściowo zniszczone przez orkę zadokumentowano na głębokości – 0,37 m, – 0,43 m, – 0,47 m. Kształt paleniska był prostokątny o wymiarach 2 x 1,20 m. Wypełnisko stanowiła szara, piaszczysta warstwa kulturowa ze spalenizną i przepalonymi kamieniami.</p> <p>Palenisko nr 155. Prawie owalne, częściowo zniszczone przez orkę zadokumentowano je na głębokości – 0,40 m, – 0,45 m, – 0,47 m. Wypełnisko stanowiła szara, piaszczysta warstwa kulturowa ze spalenizną i przepalonymi kamieniami. Wymiary paleniska 2,20 x 1,80 m.</p> <p>Palenisko nr 156. Częściowo zniszczone przez orkę zadokumentowano na głębokości – 0,34 m, – 0,37 m, – 0,40 m. Kształt wypełniska owalny o wymiarach 1,80 x 1,60 m, głębokości 0,30 m. Wypełnisko stanowiła szara, piaszczysta warstwa kulturowa ze spalenizną, przepalonymi kamieniami, fragmentami ceramiki i drobnymi fragmentami polepy. W sąsiedztwie paleniska znaleziono zapinkę żelazną (nr inw. 358) datowaną na C3/D1 (Almgren typ 178).</p> <p>W wykopach nr 41 i 42 natrafiono na rozsypisko polepy, wiele fragmentów posiadało odciski konstrukcji drewnianych. Rozsypisko polepy może być związane ze zniszczonym obiektem mieszkalnym, w którego sąsiedztwie zadokumentowano fragment jamy zasobowej – obiekt 150, palenisko na 152 oraz liczne ślady po słupach. Z rozsypiska polepy wyeksplorowano bardzo duże ilości fragmentów ceramiki, przęśliki gliniane, rozcieracz kamienny, fragment prostokątnej płytki kamiennej.</p> <p>Tegoroczne badania wykopaliskowe dostarczyły nowych, cennych materiałów dotyczących rozplanowania obiektów. Nie udało się zrealizować planu badawczego związanego z zadokumentowaniem i wydzieleniem struktur przestrzennych osady. Uzyskano cenny materiał ceramiczny, który mimo bardzo dużego stopnia zniszczenia stanowiska pozwala na rekonstrukcję pełnych form naczyń.</p> <p>Uległa poszerzeniu chronologia stanowiska, ponieważ poprzednie sezony badawcze dostarczyły zapinek datowanych na fazy B2/C1; C1(C1a), a zapinkę żelazną z tegorocznego sezonu badawczego można datować na fazę C3/D1.</p> <p>Ze względu na postępujący, bardzo szybki stopień niszczenia spowodowany głęboką orką należy kontynuować ratownicze badania wykopaliskowe na osadzie w Wierzchucy Nagórnej, która jest ważnym świadectwem osadnictwa</p>

	<p>ludności kultury przeworskiej regionu nadbużańskiego, ujawnia jednocześnie obecność elementów kultury wielbarskiej.</p> <p>Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie, a po opracowaniu zostaną przekazane do Muzeum w Białymstoku.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych w Polsce Północno-Wschodniej i na zachodniej Białorusi w latach 2000-2001”, Białystok 2002, s. 205-213.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
WIĘCKOWICE , st. 20, woj. wielkopolskie, AZP 52-24/98	<ul style="list-style-type: none"> osada z młodszego okresu przedrzymskiego <p>Badania sondażowe, przeprowadzone w listopadzie. Sondaż o powierzchni 9,7 m². Wyniki badań zostały opublikowane w „Wielkopolskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 6, 2003, s. 300-307.</p>
Wiktorów , st. 1-4, gm. Ozorków, woj. łódzkie	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
Wilkowice , st. 8, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie	patrz: neolit
Witów , st. 10, gm. Bielawy, woj. łódzkie	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
Witów Parcele , st. 11-12, gm. Piątek, woj. łódzkie, AZP: 61-52	patrz: wczesna epoka żelaza
Wojanowo , st. 5, gm. Pruszcz Gdański, woj. pomorskie, AZP 14-43/2	patrz: wczesna epoka żelaza
WROCLAW , ul. Buraczana, gm. loco, woj. dolnośląskie	<ul style="list-style-type: none"> osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich <p>Ratownicze badania archeologiczne. Przebadano powierzchnię 488 m². Wyniki badań zostały opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 43, s. 241-254.</p>
Wytrzyszczki , st. 3, gm. Parzęczew, woj. łódzkie	patrz: wczesna epoka żelaza
ZABORÓW NOWY , st. 9, gm. Gostynin, woj. mazowieckie, AZP 53-50/50	<ul style="list-style-type: none"> śląd osadniczy, kultury przeworskiej? okres rzymski? <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 29 sierpnia do 8 września przez mgr. Witolda Migala (Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich). Finansowane przez PKN Orlen SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1648 m².</p> <p>Ratowniczy charakter badań był podyktowany pracami związanymi z budową rurociągu, którego trasa koliduje ze stanowiskiem.</p> <p>Na trasie kolizji wytyczono wykop o długości 206 m i szerokości 8 m. Pod warstwą ziemi ornej o grubości -20-30 cm zalegał cał. Zlokalizowano 10 obiektów rysujących się na stropie calca. Obiekty to współczesne wkopy. Materiał zabytkowy znajdujący w wypełniakach obiektów pochodził z zasypiskowej warstwy humusu. Stanowisko całkowicie zniszczone przez erozję i uprawę roli.</p> <p>Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.</p> <p>Badania nie będą kontynuowane.</p>